

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy registrovalo podle § 36 odst. 2 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), dne 17. května 2004 pod čj. 19 045/2004-30 Studijní a zkušební řád pro studium v bakalářských a magisterských studijních programech Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně.

Změny Studijního a zkušebního řádu pro studium v bakalářských a magisterských studijních programech Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně byly registrovány Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy podle § 36 odst. 2 a 5 zákona o vysokých školách dne 14. října 2005 pod čj. 29 852/2005-30.

I.
ÚPLNÉ ZNĚNÍ
STUDIJNÍHO A ZKUŠEBNÍHO ŘÁDU PRO STUDIUM
V BAKALÁŘSKÝCH, MAGISTERSKÝCH A DOKTORSKÝCH
STUDIJNÍCH PROGRAMECH
MENDELOVY ZEMĚDĚLSKÉ A LESNICKÉ UNIVERZITY V BRNĚ
ZE DNE 14. ŘÍJNA 2005

Část první
Základní ustanovení

Článek 1
Úvodní ustanovení

1. Studijní a zkušební řád Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně (dále jen „univerzita“) je vydáván podle § 17 odst. 1 písm. f) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), (dále jen „zákon“) a podle Statutu Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně (dále jen „statut univerzity“) jako vnitřní předpis univerzity.

2. Studijní a zkušební řád Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně (dále jen „řád“) stanoví pravidla studia v bakalářských, magisterských a doktorských studijních programech uskutečňovaných fakultami univerzity. Tato pravidla platí obdobně pro studium v programech, které uskutečňuje univerzita.

3. U studijních programů, které uskutečňuje univerzita, nebo univerzita spolu s vysokoškolským ústavem, rozhoduje podle tohoto řádu místo děkana rektor.

Článek 2
Vzdělávací činnost

1. Fakulty uskutečňují vzdělávací činnost v akreditovaných studijních programech:

- a) bakalářských podle § 45 zákona,
- b) navazujících magisterských podle § 46 zákona,
- c) magisterských podle § 46 zákona
- d) doktorských podle § 47 zákona.

2. Seznam akreditovaných studijních programů podle § 17 odst. 2 písm. e) zákona a čl. 11 statutu univerzity je uvedený v příloze č. 1 statutu univerzity.

3. Za organizaci, realizaci, administrativu a kontrolu studia podle studijních programů odpovídá na fakultě děkan nebo jím pověřený proděkan, na univerzitě rektor nebo jím pověřený prorektor.

4. Informace související se studiem nebo informace, jejichž zveřejnění tento řád ukládá, se zveřejňují prostřednictvím Univerzitního informačního systému (dále jen „UIS“), za jehož provoz zodpovídá Ústav

informačních a komunikačních technologií. V případech, pokud tak ukládá zákon nebo jiné zvláštní právní předpisy, jsou informace zveřejňovány:

- a) na úřední desce univerzity a úředních deskách jednotlivých fakult,
- b) na internetových stránkách univerzity a jejích fakult.

Článek 3

Meziuniverzitní a mezifakultní studium

1. Meziuniverzitním studiem se rozumí studium

- a) v programu akreditovaném na univerzitě, na jehož uskutečňování se podílí i jiné právnické osoby uvedené v rozhodnutí o akreditaci,
- b) v programu akreditovaném na jiné vysoké škole, na jehož uskutečňování se na základě rozhodnutí o akreditaci podílí univerzita.

2. Mezifakultním studiem se rozumí

- a) jednooborové studium akreditované na fakultě a na jehož uskutečňování se v souladu s rozhodnutím o akreditaci podílejí i další fakulty univerzity,
- b) víceoborové studium sestávající ze studijních oborů náležejících do studijních programů uskutečňovaných různými fakultami univerzity uvedenými v rozhodnutí o akreditaci.

3. Pravidla pro uskutečňování meziuniverzitního a mezifakultního studia upravuje smlouva uzavřená mezi univerzitou a jinou vysokou školou nebo jinou právnickou osobou podle odstavce 1 nebo smlouva uzavřená mezi fakultami univerzity. Smlouva obsahuje zejména

- a) podmínky přijímacího řízení,
- b) způsob a termíny předávání evidence studia mezi smluvními stranami,
- c) organizaci a zajištění výuky,
- d) dohodu o průběhu státních zkoušek a dohodu o způsobu sestavování zkušebních komisí,
- e) předlohu vysokoškolského diplomu,
- f) dohodu o vzájemných platbách za realizaci meziuniverzitního studia,
- g) stanovení fakulty, na níž jsou zapsáni studenti přijatí do víceoborového studia,
- h) určení akademických pracovníků nebo zaměstnanců odpovědných za organizaci studia a řešení případných sporů při studiu.

4. V případě jednooborového mezifakultního studia je student zapsán do studia na té fakultě, která je uvedena v rozhodnutí o akreditaci. V případě víceoborového mezifakultního studia je student zapsán do studia na jedné z fakult, které uskutečňují studijní programy obsahující studijní obory tohoto víceoborového studia. Tuto fakultu stanoví smlouva a student je zapsán do studia v odpovídajícím studijním programu uskutečňovaném touto fakultou.

Část druhá

Studium v bakalářských a magisterských studijních programech

Článek 4

Přijímání ke studiu a přijímací řízení

1. Obecné podmínky pro přijetí uchazečů ke studiu ve studijních programech stanoví § 48 a 49 zákona.
2. Další podmínky pro přijetí uchazečů ke studiu ve studijních programech uskutečňovaných fakultami podle § 49 zákona stanoví statut univerzity (čl. 12 až 14 a čl. 18) a příslušná ustanovení statutu fakulty.
3. O přijetí uchazeče ke studiu rozhoduje děkan.

Článek 5 **Zápisy do studia**

1. Uchazeči, přijatému ke studiu do studijního programu uskutečňovaného některou fakultou univerzity, vzniká právo na zápis do studia a zápis do prvního semestru. Uchazeč se stává studentem univerzity dnem zápisu do studia. Uchazeč má právo být zapsán do studia ve všech studijních programech, do nichž byl přijat.
2. Zápis do studia podle odstavce 1 se koná v termínech, které stanoví děkan. Uchazeč se může písemně z účasti omluvit:
 - a) před tímto termínem,
 - b) po tomto termínu, a to ve výjimečných případech zejména z důvodů mimořádných zdravotních komplikací, nejpozději však do 15 dnů.
3. Uchazeči, který byl ke studiu přijat, zaniká právo na zápis, jestliže se ve lhůtě stanovené fakultou k zápisu
 - a) nedostavil a neomluvil nebo
 - b) nedostavil a omluvil a jeho omluva nebyla uznána.
4. Jestliže omluva:
 - a) byla uznána, je stanoven náhradní termín nebo forma zápisu do studia,
 - b) nebyla uznána, je o této skutečnosti uchazeč neprodleně písemně informován zásilkou do vlastních rukou.
5. O omluvě, náhradním termínu nebo formě zápisu do studia rozhoduje s konečnou platností děkan.
6. Osobě, které bylo studium přerušeno podle čl. 12 tohoto řádu, vzniká právo opětovného zápisu do tohoto studia a právo zápisu do semestru dnem ukončení přerušování studia. Přerušování studia se zpravidla ukončuje k prvnímu dni nového semestru. Osoba se stává studentem univerzity zapsaným na příslušné fakultě dnem zápisu do studia.

Článek 6 **Časové rozvržení akademického roku**

1. Akademický rok trvá 12 kalendářních měsíců. Začíná 1. září, pokud rektor do konce února předchozího akademického roku nestanoví jinak.
2. Základní časovou jednotkou pro vytváření studijních plánů, kontrolu plnění postupu studia, hodnocení výsledků a podmínek pro zápis do dalšího období studia je semestr.
3. Akademický rok se člení na zimní a letní semestr. Semestr zahrnuje období výuky, období zkoušek a období prázdnin, období odborných exkurzí a praxí, pokud tak stanoví studijní program. Období výuky může být rozděleno na kratší časové úseky jimiž jsou etapy nebo bloky.
4. Časové rozvržení akademického roku je dáno harmonogramy univerzity a fakult. Harmonogram univerzity vyhláší rektor na základě koordinace harmonogramů fakult. Tento harmonogram obsahuje základní rozvržení akademického roku, zejména: začátek semestru, období výuky, období registrace, období zápisu, zkouškové období, promoce, přijímací řízení. Na harmonogram univerzity navazují děkany stanovené harmonogramy fakult.

Článek 7 **Studijní program**

1. Studijní program je ucelený projekt vymezující způsob získání vysokoškolského vzdělání. Studijní programy, akreditované na univerzitě, se uskutečňují zpravidla na fakultách.
2. Studijní program je charakterizován názvem, typem, formou, obsahem a cíli studia. Zpravidla se člení na jednotlivé studijní obory s užším tématickým odborným zaměřením.
3. Studijní plán je součástí studijního programu. Studijní plány jednotlivých studijních programů, respektive studijních oborů stanoví časovou a obsahovou posloupnost studijních předmětů (dále jen „předmět“), způsob zakončení předmětů, jejich kreditovou hodnotu, požadavky na bakalářskou a diplomovou práci (dále jen „závěrečná práce“) a předměty státní zkoušky.

4. Aktualizace studijních programů, podklady pro prodloužení akreditace nebo návrhy na akreditace nových studijních programů projednávají orgány k tomu určené zákonem, statutem univerzity a statutem fakulty.

5. Nejpozději do konce měsíce května každého kalendářního roku zveřejňuje univerzita a každá z jejích fakult pro příští akademický rok v UIS údaje, týkající se všech studijních programů akreditovaných na univerzitě. Jde zejména o tyto údaje:

- a) harmonogram akademického roku,
- b) doporučený studijní plán studijních programů, respektive studijních oborů, do jejichž studia budou zapsáni studenti, jako obsahově ucelený návrh časové posloupnosti studia v průběhu standardní doby,
- c) katalog předmětů, tj. úplný seznam předmětů, které si mohou studenti zapsat, včetně anotace předmětů, rozsahu hodin výuky, označení předmětů – povinných, povinně volitelných a volitelných, kreditové hodnoty, obsahové návaznosti předmětů, způsobu ukončení předmětu a jméno garanta předmětu (čl. 10),
- d) podmínky pro případné omezení zápisu předmětů,
- e) úplné znění tohoto řádu a všech navazujících předpisů fakulty.

6. Údaje uvedené v odstavci 5 tvoří obsah „Studijního katalogu“ vydávaného fakultami a univerzitou ve stejném termínu v tištěné podobě. V případě nesouladu údajů v UIS s tištěnou verzí jsou rozhodné údaje v UIS.

Článek 8 Studium

1. Průběh studia a jeho řádné ukončení se hodnotí prostřednictvím kreditového systému založeného na zásadách Evropského systému převodu kreditů (dále jen „ECTS“).

2. Základní jednotkou studia je předmět. Objem studijní aktivity nutný k absolvování předmětu se vyjadřuje kreditovou hodnotou uvedenou v souladu s dokumenty akreditovaného studijního programu.

3. Podmínkou řádného ukončení studia ve studijním programu je získání kreditů za absolvování předmětů v předepsané skladbě v celkové hodnotě minimálně 30-ti násobku standardní doby studia příslušného studijního programu vyjádřené v semestrech.

4. Děkan nebo rektor může omezit práva studentů na registraci předmětů (dále jen „registrace“), zápis nebo uznání kreditů v překrývajících se předmětech. Do kreditové hodnoty studia nelze započítat kredity za předměty, jejichž obsah je totožný nebo se podstatně překrývá s obsahem předmětů, za které student již kredity získal.

5. Ve studijních plánech jsou předměty členěny na předměty povinné, povinně volitelné a volitelné. Toto členění předmětů se vztahuje vždy ke konkrétnímu studijnímu oboru. Povinným se rozumí předmět, jehož absolvování včetně předepsaného způsobu ukončení je pro studium ve studijním programu, respektive studijním oboru závazné. Povinně volitelným předmětem se rozumí předmět, který si student povinně vybírá ze skupiny předmětů oborového zaměření. Předmět, který v rámci studijního oboru není označen jako povinný nebo povinně volitelný, je předmětem volitelným.

6. Při výuce předmětů, zařazených v jednotlivých studijních programech, jsou uplatňovány následující formy výuky: přednášky, cvičení, semináře, ateliéry, konzultace a samostatné studium. Specifickými formami výuky jsou odborné praxe a exkurze.

7. Účast ve výuce je pro studenty povinná, s výjimkou přednášek a konzultací. Podmínka účasti může být nahrazena jinými požadavky, pokud to umožňuje charakter předmětu.

8. Výuka v semestru je organizována podle týdenních rozvrhů s výjimkou předmětů, které vyžadují blokovou výuku nebo výuku se zvláštním časovým průběhem a jsou ve studijních plánech vyznačeny.

Článek 9 Evidence studia

1. Průběh studia každého studenta je zaznamenáván ve studijní evidenci v UIS. Pro účely této evidence se studiem rozumí studium studentů ve studijním programu včetně evidenčního zařazení do studijního oboru. Děkan stanoví seznam dokumentů studijní evidence vedených v tištěné podobě.

2. Za evidenci studia odpovídá ta fakulta univerzity, na které je studijní program akreditován a na které se student zapisuje ke studiu.

3. Garant předmětu zodpovídá za průběžné zaznamenávání výsledku ukončení předmětu do UIS nejpozději do konce zkouškového období daného semestru. Studijní oddělení fakulty zodpovídá za zaznamenání výsledků státní zkoušky do UIS.

4. Univerzita nebo fakulta vydá studentovi nebo osobě, která ukončila studium podle § 56 odst. 1 zákona, na jeho žádost doklad o vykonaných zkouškách formou výpisu ze studijní evidence.

5. Univerzita nebo fakulta vydá absolventům Dodatek k diplomu (Diploma Supplement) v jazyce anglickém.

Článek 10 Garant předmětu

1. Za personální zabezpečení, kontrolu a hodnocení výuky předmětů, které obsahově přísluší do oborového profilu ústavu, odpovídá vedoucí ústavu.

2. Vedoucí ústavu jmenuje ze svých pracovníků pro každý předmět odborného garanta předmětu. Garantem je zpravidla profesor nebo docent, se souhlasem děkana může být jmenován garantem odborný asistent.

3. Garant předmětu odpovídá za rozvoj obsahové náplně a odborné úrovně předmětu, za formy a metody výuky a za koordinaci osob, podílejících se na výuce jím garantovaného předmětu.

4. Garant předmětu pro daný semestr stanovuje pro předmět přednášející, zkoušející a cvičící, a to vždy nejpozději do zápisu předmětů.

5. Garant předmětu odpovídá za údaje zveřejněné o předmětu ve studijním katalogu.

Článek 11 Registrace a zápis předmětů

1. Žádost o zápis předmětů podává student prostřednictvím registrace, a to v období registrace, uvedeném v harmonogramu akademického roku, popřípadě i během období zápisu předmětů. Období registrace stanoví děkan tak, aby jeho začátek předcházel období pro zápis předmětů. Údaje z registrace slouží jako podklad pro sestavení rozvrhu nebo pro rozhodování o tom, které předměty budou skutečně nabídnuty k zápisu. Registrace se netýká prvního semestru studia.

2. V období stanoveném pro zápis předmětů pro následující semestr si student zapisuje vybrané předměty, které hodlá v tomto semestru ve studiu absolvovat (dále jen „zápis předmětů“).

3. Počet studentů, kteří budou zapsáni do předmětu, může děkan s ohledem na výsledky registrace a v jiných odůvodněných případech omezit.

4. Při zápisu předmětu je student povinen řídit se studijním plánem příslušného studijního programu případně studijního oboru. K zápisu do studia v druhém semestru musí student získat ve studiu v prvním semestru alespoň 12 kreditů. K zápisu do studia v dalším semestru s výjimkou semestru posledního musí student získat minimálně 40 kreditů v součtu za poslední dva studované semestry. V odůvodněných případech může děkan nebo rektor udělit z těchto pravidel výjimku.

5. Student může zápis předmětu změnit v období stanoveném pro zápis předmětů, podle charakteru předmětu se souhlasem garanta předmětu, nejpozději však v prvních dvou týdnech výuky.

6. Do zahájení výukové části semestru je děkan oprávněn zrušit výuku volitelného předmětu, pokud se do něj zaregistrovalo nebo zapsalo méně studentů, než činí předem stanovený minimální počet. O této skutečnosti je povinností děkana studenty neprodleně informovat. Minimální počet stanoví děkan před zahájením období registrace. Studentům, kterým byl zápis předmětu zrušen, vzniká právo dodatečného zápisu předmětů v příslušné kreditové hodnotě.

Článek 12 Přerušování studia

1. Studentovi lze na jeho žádost přerušit studium. Děkan žádosti vyhoví, pokud student splnil podmínky pro postup do studia v dalším semestru. Pokud nesplnil podmínky pro postup do studia v dalším semestru rozhodne

na základě posouzení žádosti. Rozhodne-li o žádosti kladně, může současně stanovit další podmínky pro zápis do semestru následujícího bezprostředně po opětovném zápisu předmětů.

2. Přerušení studia je stanoveno na dobu celých semestrů. Celková doba přerušení studia nesmí být delší než polovina standardní doby studia. Studium může být přerušeno i opakovaně.

3. Student může požádat o ukončení přerušení studia v souladu s čl. 12 odst. 2.

4. Opětovný zápis předmětu po ukončení přerušení studia nemá charakter opakovaného zápisu předmětu.

5. Pokud během přerušení studia došlo ke změně studijního plánu, podle kterého student studoval, stanoví děkan v souladu s tímto řádem a příslušnými studijními programy studijní povinnosti, které musí student splnit, a lhůty pro jejich splnění.

Článek 13

Uznávání absolvovaných částí studia

1. Děkan může studentovi na jeho žádost uznat pro studium předměty absolvované

- a) v předchozím studiu ve studijních programech uskutečňovaných univerzitou nebo její fakultou,
- b) v předchozím či souběžném studiu na některé vysoké škole v České republice nebo v zahraničí,
- c) v předchozím či souběžném studiu v rámci celoživotního vzdělávání (§ 60 odst. 2 zákona).

Místo předmětu předepsaného pro studium může děkan uznat také skupinu předmětů absolvovaných podle písmene a) až c), jestliže jejich obsah zahrnuje požadavky předepsaného předmětu. Z předchozího studia lze uznat pouze předměty, které jsou ve vztahu ke studiu, pro něž jsou uznávány, povinné nebo povinně volitelné, popřípadě další předměty, které stanoví děkan. Předchozím studiem se rozumí studium, které bylo ukončeno podle § 55 nebo 56 zákona.

2. Děkan je povinen uznat studentovi všechny ECTS kredity získané během studijního pobytu na vysoké škole v zahraničí v souladu se studijní smlouvou (Learning Agreement) uzavřenou za tímto účelem.

3. Žádost podle odstavce 1 nebo odstavce 2 s výjimkou těch předmětů absolvovaných podle písmene a), jejichž dokumentace je dostupná v UIS, student doloží

- a) potvrzeným výpisem studijních výsledků včetně klasifikace a počtu kreditů,
- b) vysokou školou nebo její fakultou potvrzenou osnovou každého předmětu s případným popisem jeho začlenění do studijního programu, nebo studijního oboru, v jehož rámci byl absolvován.

4. Předmět ukončený v předchozím studiu lze uznat, pokud od jeho ukončení neuplynulo více než 5 let.

5. V případě, že dojde k uznání předmětu, je uznána i jeho kreditová hodnota s počtem kreditů odpovídajícím počtu kreditů předmětu akreditovaného studijního programu, který uskutečňuje univerzita nebo její fakulta.

6. Kreditová hodnota uznaných předmětů absolvovaných v předchozím studiu se nezapočítává do počtu kreditů rozhodujícího pro posouzení splnění podmínek pro zápis do studia v následujícím semestru (čl. 11 odst. 4).

7. Žádost o uznání předmětů absolvovaných v předchozím studiu je student povinen předložit nejpozději v období zápisu do prvního semestru studia ve studijním programu uskutečňovaném univerzitou nebo její fakultou.

8. Žádost o uznání předmětů studovaných souběžně je student povinen předložit nejpozději do zápisu do následujícího semestru.

Článek 14

Ukončení předmětu

1. Zapsaný předmět může být ukončen zápočtem nebo zkouškou. Způsob ukončení předmětu stanoví studijní program.

2. Zkoušky i zápočty vykonávají studenti u těch akademických pracovníků (dále jen „zkoušející“), kteří jsou v daném semestru pro daný předmět určení garantem předmětu.

3. Řádné i opravné termíny pro ukončení předmětu jsou stanoveny ve zkuškovém období, nejdříve však 1 týden před ukončením období výuky. Výjimku tvoří předměty s blokovou výukou, jejichž řádné i opravné termíny mohou být vypisovány již v průběhu semestrální výuky.
4. Termíny pro ukončení předmětu jsou zveřejňovány nejpozději 2 týdny před zahájením zkuškového období v počtu odpovídajícím obvyklému opakování předmětu (minimální kapacita 150 % zapsaných studentů) a v rovnoměrném rozdělení.
5. Zkouška může být písemná, ústní, grafická nebo složená z několika částí. Zkouška je konána zpravidla v jednom dni. Skládá-li se z více částí, může být konána nejvýše ve dvou dnech.
6. Student i zkoušející mají právo požádat děkana o konání komisionální zkoušky nebo zápočtu.
7. Výsledek zkoušky se hodnotí klasifikačními stupni „výborně“ (1; A), „velmi dobře plus“ (1,5; B), „velmi dobře“ (2; C), „dobře plus“ (2,5; D), „dobře“ (3; E) a „nevyhověl“ (4; F). Klasifikační stupeň vykonané zkoušky zaznamená zkoušející do UIS, zpravidla současně zapíše výsledek úspěšně vykonané zkoušky studentovi slovně do výkazu o studiu. Číselné vyjádření klasifikace slouží ke stanovení průměrných studijních výsledků.
8. Ukončením předmětu předepsaným způsobem získává student počet kreditů uvedený pro daný předmět ve studijním plánu.
9. Pokud se student nedostaví ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, a neomluví se do 5 pracovních dnů, je klasifikován známkou „nevyhověl“.
10. Pokud student neukončí předmět předepsaným způsobem v řádném termínu, může jej opakovat dvakrát v termínu opravném.
11. Pokud student některého z vypsanych řádných či opravných termínů nevyužije, nemá nárok na vypsání dalšího termínu než na ty, které byly vypsány podle odstavce 4 a odstavce 14.
12. Jestliže student předmět neukončí předepsaným způsobem v daném semestru, musí si jej zapsat opakovaně. Pro opakující studenty může být předmět vyučován formou konzultací.
13. Výjimečně student může zrušit zápis předmětu. Tuto možnost třetího zápisu předmětu lze využít nejvýše dvakrát za dobu studia v příslušném studijním programu na základě rozhodnutí děkana. O další možnosti zápisu předmětů může v závažných případech rozhodnout děkan.
14. V neuskutečněných termínech pro ukončení předmětu vyhlášených podle odstavce 4 z důvodu nepřítomnosti zkoušejícího je vedoucí ústavu povinen stanovit náhradní termíny a určit náhradního zkoušejícího. Je-li zkoušejícím vedoucí ústavu, přenáší se tato povinnost na děkana.

Článek 15 **Ukončení studia**

1. Studium se řádně ukončuje, jestliže student splní všechny studijní požadavky vyplývající z příslušného studijního programu včetně vykonání státní zkoušky.
2. Studium se dále ukončuje:
 - a) zanecháním studia; zanechání studia oznamuje student děkanovi formou písemného prohlášení o zanechání studia,
 - b) nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle tohoto řádu (zejména čl. 11 odst. 4 a čl. 14 odst. 13),
 - c) odnětím akreditace studijního programu,
 - d) zánikem akreditace studijního programu podle § 80 odst. 4 zákona,
 - e) vyloučením ze studia podle § 65 odst. 1 písm. c) nebo podle § 67 zákona.
3. Při ukončení studia je student povinen se dostavit na studijní oddělení, doložit vypořádání všech závazků vůči univerzitě a odevzdat průkaz studenta nejpozději do 10 dnů ode dne ukončení studia.

Článek 16

Státní závěrečná zkouška

1. Studium v bakalářském, navazujícím magisterském a magisterském studijním programu se v souladu s § 45 a 46 zákona řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou.
2. Součástí státní závěrečné zkoušky je v bakalářském studijním programu zpravidla obhajoba bakalářské práce, v navazujícím magisterském a magisterském studijním programu obhajoba diplomové práce.
3. Státní závěrečná zkouška se koná před zkušební komisí; její průběh a vyhlášení výsledku jsou podle ustanovení § 53 odst. 1 zákona veřejné.

Článek 17

Zkušební komise pro státní závěrečné zkoušky

1. Předsedu a členy zkušební komise pro státní závěrečné zkoušky s právem zkoušet jmenuje v souladu s § 53 odst. 2 a 3 zákona děkan a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.
2. Počet členů zkušební komise s právem zkoušet stanoví děkan v návaznosti na typ studijního programu a počet předmětů státní závěrečné zkoušky.

Článek 18

Bakalářská a diplomová práce

1. Pokud tak stanoví studijní plán, je podmínkou řádného ukončení studia v bakalářském studijním programu vypracování a obhajoba bakalářská práce. Vypracování a obhajoba diplomové práce je podmínkou řádného ukončení studia v magisterském studijním programu.
2. Témata bakalářských a diplomových prací (dále jen „závěrečná práce“) vypisuje vedoucí ústavu v termínu uvedeném v harmonogramu a způsobem stanoveným děkanem.
3. Student je povinen zvolit si téma a požádat vedoucího příslušného ústavu o zadání závěrečné práce v termínu stanoveném harmonogramem studia. Přitom má podle § 62 odst. 1 písm. f) zákona právo navrhnout téma své závěrečné práce.
4. Vedoucí ústavu jmenuje vedoucího závěrečné práce, který vypracuje zadání a v průběhu jejího řešení studenta vede k samostatnému vypracování závěrečné práce.
5. Student odevzdává závěrečnou práci nejméně ve dvou nerozebíratelně svázaných exemplářích v termínu stanoveném děkanem na ústav, na kterém mu byla práce zadána. Závěrečná práce může být napsána v jazyce českém nebo slovenském s anglickým souhrnem, nebo v jazyce anglickém s českým nebo slovenským souhrnem.
6. Závěrečnou práci posuzuje vedoucí práce a oponent jmenovaný vedoucím ústavu. Posudky práce musí obsahovat vyjádření, zda je práce doporučena k obhajobě, a student má právo být před obhajobou s hodnocením seznámen. Je-li závěrečná práce oběma hodnotiteli hodnocena jako nevyhovující a není-li doporučena k obhajobě, je student povinen ji přepracovat.

Článek 19

Konání státní závěrečné zkoušky

1. Ke státní závěrečné zkoušce se student přihlašuje písemně na studijním oddělení fakulty, na které v daném studijním programu studuje.
2. Student může konat státní závěrečnou zkoušku, jestliže splnil studijní požadavky vyplývající ze studijního programu, jeho závěrečná práce byla vedoucím práce nebo oponentem doporučena k obhajobě a přihlásil se k této zkoušce v termínu stanoveném časovým harmonogramem fakulty.
3. Státní závěrečnou zkoušku může student konat v řádném nebo v opravném zkušebním termínu. Student, který nevykonal zkoušku v řádném zkušebním termínu, ji může konat nejdříve v následujícím semestru a nejpozději do dvou let od tohoto termínu v termínu opravném. Do doby uskutečnění opravného termínu státní závěrečné zkoušky je studentovi přerušeno studium. Na dobu přerušení studia se nevztahuje čl. 12 odst. 2.
4. Studentovi, který splnil všechny studijní požadavky uvedené v odstavci 2 a nepřihlásil se ke státní závěrečné zkoušce v příslušném období, je studium přerušeno k poslednímu dni tohoto období. Nejpozději do dvou let má tento student právo využít řádný i opravný zkušební termín, pokud jsou tyto termíny děkanem vypsány.

Článek 20

Průběh a klasifikace státní závěrečné zkoušky

1. Průběh státní závěrečné zkoušky řídí předseda zkušební komise.
2. Státní závěrečná zkouška se skládá z obhajoby závěrečné práce, je-li předepsána studijním programem, a z ústní zkoušky pro každý z předmětů stanovených pro příslušný studijní program.
3. Při hodnocení státní závěrečné zkoušky se používá klasifikační stupnice jako u zkoušky (čl. 14 odst. 7). O výsledku rozhoduje zkušební komise. Obhajoba závěrečné práce a zkouška z každého předmětu se hodnotí samostatně. Jestliže hodnocení kterékoliv části tj. obhajoby závěrečné práce a jednotlivých předmětů je „nevyhověl“, musí být celkový výsledek státní závěrečné zkoušky „nevyhověl“.
4. Na základě klasifikace jednotlivých částí státní závěrečné zkoušky navrhuje předseda zkušební komise celkový výsledek státní závěrečné zkoušky (čl. 14 odst. 7). O návrhu rozhodují členové komise hlasováním na neveřejném zasedání. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.
5. Jestliže student u státní závěrečné zkoušky byl hodnocen stupněm „nevyhověl“, rozhodne zkušební komise, zda bude opakovat pouze tu část státní závěrečné zkoušky, z níž nevyhověl, nebo zda bude opakovat celou státní závěrečnou zkoušku.
6. U studentů, kteří úspěšně vykonali státní závěrečnou zkoušku, vyhlašuje zkušební komise na základě celkového výsledku státní závěrečné zkoušky a výsledků studia celkový výsledek studia:
 - a) „prospěl s vyznamenáním“, jestliže student absolvoval studium ve studijním programu s průměrným prospěchem do 1,50, a byl hodnocen v konečné klasifikaci z každého předmětu stupněm A až D, z prospěchových důvodů nepřekročil standardní dobu studia a celkový výsledek státní závěrečné zkoušky byl hodnocen klasifikačním stupněm „výborně“ (A),
 - b) „prospěl“, v ostatních případech.
7. Výsledek státní závěrečné zkoušky a celkový výsledek studia vyhlašuje předseda nebo jím pověřený člen zkušební komise po ukončení státní závěrečné zkoušky nebo její části.
8. Absolventům, kteří ukončili studium s celkovým hodnocením „prospěl s vyznamenáním“ nebo „prospěl“, vydá univerzita vysokoškolský diplom a vysvědčení o absolvování studia ve studijním programu.

Článek 21

Ocenění studijních výsledků

1. Při sledování průměrných studijních výsledků se využívá evidence studia v UIS. Při výpočtu průměrných studijních výsledků se vychází z konečné klasifikace všech předmětů zapsaných studentem v příslušném studijním programu.
2. Vynikající studijní výsledky mohou být po ukončení studia oceněny „Cenou rektora“, „Cenou děkana“ a „uznáním děkana“. Ocenění je zpravidla spojeno s finanční odměnou.
3. Studentům, kteří prospěli s vyznamenáním lze udělit:
 - a) „Cenu rektora“, jestliže absolvovali studium ve studijním programu s průměrným prospěchem do 1,20,
 - b) „Cenu děkana“, jestliže absolvovali studium ve studijním programu s průměrným prospěchem do 1,35.
4. Studentům, kteří obhájili závěrečnou práci s klasifikací „výborně“, lze na doporučení zkušební komise udělit „Pochvalné uznání děkana“ bez ohledu na předchozí studijní výsledky.
5. Podmínkou pro udělení ceny rektora nebo ceny děkana je, aby student alespoň 75 % z celkového počtu kreditů, potřebných pro řádné ukončení studia, získal studiem ve studijním programu uskutečňovaném univerzitou nebo některou její fakultou.

Část třetí

Studium v doktorských studijních programech

Článek 22

Doktorský studijní program

1. Doktorské studijní programy jsou zaměřeny na vědecké bádání a samostatnou tvůrčí činnost v oblasti výzkumu nebo vývoje nebo na samostatnou teoretickou a tvůrčí činnost v oblasti umění.
2. Doktorský studijní program je ucelený projekt vymezující způsob získání vysokoškolského vzdělání. Doktorské studijní programy, akreditované na univerzitě, se uskutečňují zpravidla na fakultách.
3. Doktorský studijní program je charakterizován názvem, formou, obsahem a cíli studia. Zpravidla se člení na jednotlivé studijní obory v souladu s čl. 7 mimo hodinový rozsah a kreditové hodnoty.
4. Aktualizace doktorských studijních programů, podklady pro prodloužení akreditace nebo návrhy na akreditace nových studijních programů projednávají orgány k tomu určené zákonem, statutem univerzity a statutem fakulty.
5. Nejpozději do konce měsíce května každého kalendářního roku zveřejňuje univerzita a každá z jejích fakult pro příští akademický rok v UIS údaje, týkající se doktorských studijních programů akreditovaných na univerzitě.

Článek 23

Přijímání ke studiu a přijímací řízení

1. Obecné podmínky pro přijetí uchazečů ke studiu a přijímacím řízení v doktorských studijních programech stanoví § 48 až 49 zákona.
2. Další podmínky pro přijetí uchazečů ke studiu v doktorských studijních programech uskutečňovaných fakultami podle § 50 zákona stanoví statut univerzity (čl.12 až 14 a čl.18) a statut fakulty.
3. O přijetí uchazeče ke studiu ve studijních programech uskutečňovaných fakultami rozhoduje děkan.
4. O přijetí k mezifakultnímu, a nebo meziuniverzitnímu studiu v doktorském studijním programu rozhoduje rektor.

Článek 24

Zápisy do studia

1. Uchazeči, přijatému ke studiu do doktorského studijního programu uskutečňovaného některou fakultou univerzity, vzniká právo na zápis do studia podle § 51 zákona.
2. Zápis do studia podle odstavce 1 se koná v termínech, které stanoví děkan. Na zápis do studia se vztahuje čl. 5; student je však zapisován do prvního ročníku studia v doktorském studijním programu.
3. Práva a povinnosti studenta stanovuje § 62 a 63 zákona.

Článek 25

Časové rozvržení akademického roku

1. Základní časovou jednotkou pro vytváření individuálních studijních plánů, kontrolu plnění postupu studia, hodnocení výsledků a podmínek pro zápis do dalšího období studia je akademický rok.
2. Časové rozvržení akademického roku je dáno harmonogramy univerzity a fakult. Harmonogram univerzity vyhláší rektor na základě koordinace harmonogramů fakult.

Článek 26

Oborová rada

1. Studium v doktorských studijních programech a studijních oborech sledují a hodnotí oborové rady. Oborová rada je jmenována pro každý doktorský studijní program nebo studijní obor.

2. Členy oborové rady mohou být profesori, docenti a významní odborníci schválení příslušnou vědeckou radou. Oborová rada má nejméně sedm členů, z nichž alespoň jeden není členem akademické obce univerzity. Členy oborové rady se souhlasem vědecké rady fakulty jmenuje a odvolává děkan, nejdéle na dobu platnosti akreditace příslušného doktorského studijního programu. Předsedu a místopředsedu oborové rady volí ze svého středu její členové. Pro zvolení je nezbytná nadpoloviční většina hlasů členů oborové rady.

3. Oborová rada zejména:

- a) garantuje obsahové zaměření a vědeckou profilaci vědního oboru, projednává změny ve struktuře předmětů, které jsou součástí příslušného doktorského studijního programu a stanovuje předměty státní doktorské zkoušky,
- b) navrhuje děkanovi členy komisí pro přijímací zkoušky a školitele,
- c) vyjadřuje se k individuálnímu studijnímu plánu studenta a jeho případným změnám,
- d) kontroluje a hodnotí probíhající studium v daném doktorském studijním programu a výsledek tohoto hodnocení předkládá nejméně jednou ročně děkanovi,
- e) navrhuje oponenty a termíny obhajob disertačních prací,
- f) navrhuje děkanovi členy zkušebních komisí pro státní doktorské zkoušky a obhajoby disertačních prací.

4. Oborová rada je schopná usnášení, jsou-li přítomny alespoň dvě třetiny jejích členů. Ke schválení usnesení je potřebná nadpoloviční většina kladných hlasů přítomných členů oborové rady.

5. Činnost oborové rady řídí předseda a v odůvodněných případech jej zastupuje místopředseda oborové rady.

Článek 27 **Školitel**

1. Studium v doktorských studijních programech probíhá pod vedením školitele.

2. Školitelem může být akademický, vědecký, významný výzkumný nebo vývojový pracovník univerzity, zpravidla profesor nebo docent, který působí ve vědním oboru odpovídajícím příslušnému doktorskému studijnímu programu a studijnímu oboru, má širší přehled o rozvoji vědy a praxe v daném vědním oboru a osobní předpoklady pro vedení studentů. Školitelem může být ustanoven i zaměstnanec jiné právnické osoby, která se zabývá vzdělávací a vědeckou, výzkumnou, vývojovou nebo další tvůrčí činností, který vyhovuje uvedeným požadavkům. Školitele ustanovuje na základě vyjádření vedoucího ústavu, na návrh oborové rady a po schválení vědeckou radou děkan. Současně se jmenováním školitele stanoví děkan ústav, do kterého je student organizačně začleněn a který vydává závěrečné stanovisko k disertační práci.

3. Školitel se podílí na vzdělávání studenta, kdy zejména:

- a) sestavuje za účasti studenta jeho individuální studijní plán,
- b) navrhuje za účasti studenta téma disertační práce a poskytuje studentovi, především v metodických otázkách, konzultace při jejím zpracování,
- c) dbá v součinnosti s vedoucím ústavu o zapojení studenta do vědecké a pedagogické činnosti ústavu i o jeho účast na vědeckých seminářích a konferencích,
- d) sleduje plnění individuálního studijního plánu studenta a každoročně předkládá prostřednictvím oborové rady děkanovi návrhy na opatření sledující splnění cílů studia,
- e) vyjadřuje se k žádostem studenta týkající se studia i v jeho průběhu a předkládá stanovisko k disertační práci studenta před jejím odesláním oponentům.

4. Děkan může zrušit ze závažných důvodů pověření školitele a určit studentovi školitele jiného. V návaznosti na zaměření disertační práce může školitel doporučit prostřednictvím oborové rady děkanovi ustanovení školitele specialisty.

Článek 28

Individuální studijní plán

1. Studium v doktorských studijních programech probíhá podle individuálního studijního plánu. Školitelem vypracovaný individuální studijní plán za účasti studenta, schválený vedoucím ústavu, musí být projednán a odsouhlasen v oborové radě do tří měsíců od zápisu studenta do studia. Předseda oborové rady předkládá individuální studijní plán ke schválení děkanovi.

2. V individuálním studijním plánu se na základě doktorského studijního programu stanoví obsahové zaměření samostatné vědecké, výzkumné a vývojové činnosti studenta a jeho vlastní vzdělávací činnosti. Dále se určí téma disertační práce, předměty, které je student povinen absolvovat a časový harmonogram studia včetně stáží a pobytů na jiných pracovištích.

3. V průběhu každého ročníku studia má student doktorského studijního programu nárok na čtyři týdny souvislých prázdnin.

4. Se souhlasem školitele a oborové rady může student plnit část studia v doktorském studijním programu v zahraničí a to na základě dohody uzavřené mezi univerzitou a partnerskou institucí upravující podmínky studia a způsob uznání části studia a absolvovaných zkoušek.

Článek 29

Studium

1. Základní jednotkou studia je předmět.

2. V individuálních studijních plánech jsou předměty členěny na předměty povinné, povinně volitelné a volitelné. Charakteristika předmětů je uvedena v čl. 8 odst. 5 a forma výuky v čl. 8 odst. 6.

3. Student doktorského studijního programu musí absolvovat minimálně jeden povinný předmět a tři povinně volitelné předměty. Jeden povinně volitelný předmět musí být světový jazyk.

Článek 30

Evidence studia

1. Seznam povinných dokladů o studiu v doktorském studijním programu je uveden v § 57 zákona.

2. Průběh studia každého studenta je zaznamenáván ve studijní evidenci v UIS a řídí se podle čl. 9.

Článek 31

Garant předmětu

1. Za personální zabezpečení, kontrolu a hodnocení výuky předmětů, které obsahově přísluší do oborového profilu ústavu, odpovídá vedoucí ústavu.

2. Vedoucí ústavu jmenuje pro každý předmět odborného garanta předmětu. Garantem je zpravidla profesor nebo docent, se souhlasem vědecké rady fakulty a děkana může být jmenován garantem i významný výzkumný nebo vývojový pracovník univerzity.

3. Garant předmětu odpovídá za rozvoj obsahové náplně a odborné úrovně předmětu, za formy a metody výuky a za koordinaci osob, podílejících se na výuce jím garantovaného předmětu.

4. Garant předmětu pro daný akademický rok stanovuje pro předmět přednášející, zkoušející a cvičící, a to vždy nejpozději do zápisu předmětů.

5. Garant předmětu odpovídá za údaje zveřejněné o předmětu ve studijním katalogu.

Článek 32

Registrace a zápis předmětů

1. Žádost o zápis předmětů podává student prostřednictvím registrace. Období registrace stanoví děkan tak, aby jeho začátek předcházel období pro zápis předmětů.

2. V období stanoveném pro zápis předmětů si student zapisuje předměty, které hodlá v tomto semestru ve studiu absolvovat

Článek 33 Přerušení studia

1. Standardní doba studia v doktorském studijním programu je tři roky a studium je organizováno ve studijních ročnících. V případě, kdy student nevyhověl při státní doktorské zkoušce, nebo při obhajobě disertační práce, může děkan na žádost studenta studium na nezbytně nutnou dobu i opakovaně přerušit. Student musí obhájit disertační práci před uplynutím šesti let od prvního zapsání do studia.

2. Studentovi lze na jeho žádost přerušit studium v doktorském studijním programu i z jiných závažných důvodů, než které jsou uvedeny v odstavci 1.

3. Přerušení studia v doktorském studijním programu je obvykle stanoveno na dobu celých studijních ročníků. Nejdelší celková doba přerušení studia nesmí přesáhnout tři studijní ročníky. Studium může být přerušeno i opakovaně. Děkan může rozhodnout jinak, v závislosti na doporučení oborové rady, a nebo školitele.

4. Pokud během přerušení studia došlo ke změně individuálního studijního plánu, podle kterého student studoval, stanoví děkan na návrh oborové rady a v souladu s tímto řádem a příslušným studijním programem studijní povinnosti, které musí student splnit, a lhůty pro jejich splnění.

Článek 34 Uznávání absolvovaných částí studia

Děkan může studentovi doktorského studijního programu na jeho žádost uznat pro studium předměty podle čl. 13 mimo kreditovou hodnotu.

Článek 35 Ukončení předmětu, zkoušky a postup do vyššího ročníku

1. Zapsaný předmět v individuálním studijním plánu je ukončen zkouškou.

2. Zkouška je zpravidla komisionální. Komise je nejméně tříčlenná. Členy komise jmenuje vedoucí ústavu garantující předmět. Zkouška se koná zpravidla v jednom dni. Skládá-li se z více částí, může se konat nejvýše ve dvou dnech. U zkoušky je obvykle přítomen jako přisedící školitel nebo jím pověřený zástupce. Zkoušky jsou zpravidla ústní.

3. Výsledek zkoušky se hodnotí klasifikačními stupni podle čl. 14 odst. 7. Klasifikační stupeň vykonané zkoušky zaznamená zkoušející do UIS, zpravidla současně zapíše výsledek úspěšně vykonané zkoušky studentovi slovně do výkazu o studiu a vystaví ve dvou kopiích protokol o vykonané zkoušce.

4. Pokud se student ke zkoušce nedostaví platí pro něj pravidla stanovená v čl. 14.

5. Na žádost studenta a v souladu s individuálním studijním plánem může děkan povolit vykonání zkoušky na jiné vysoké škole.

6. Do vyššího ročníku studia v doktorském studijním programu může být student zapsán po splnění podmínek stanovených individuálním studijním plánem. Děkan může ze závažných důvodů na základě písemné žádosti studenta povolit výjimky.

Článek 36 Ukončení studia

1. Studium v doktorském studijním programu se řádně ukončuje absolvováním studia v příslušném doktorském studijním programu po splnění povinností daných individuálním studijním plánem, vykonáním státní doktorské zkoušky a následnou obhajobou disertační práce (§ 55 zákona).

2. Studium se dále ukončuje podle § 56 zákona:

- a) zanecháním studia; zanechání studia oznamuje student děkanovi formou písemného prohlášení o zanechání studia,
- b) pro neplnění požadavků vyplývajících z doktorského studijního programu:
 - aa) při opakovaném neúspěchu u zkoušky,
 - bb) při nesplnění podmínek stanovených v individuálním studijním plánu pro postup do vyššího ročníku,
 - cc) při opakovaném nevykonání státní doktorské zkoušky nebo obhajoby disertační práce,

- c) odnětím akreditace studijního programu,
- d) zánikem akreditace doktorského studijního programu podle § 80 odst. 4 zákona,
- e) vyloučením ze studia podle § 65 odst. 1 písm. c) nebo podle § 67 zákona.

Na postup při rozhodování podle písmen b) a e) se vztahuje § 68 zákona.

3. Při ukončení studia je student povinen se dostavit na studijní oddělení, doložit vypořádání všech závazků vůči univerzitě a odevzdat průkaz studenta nejpozději do 10 dnů ode dne ukončení studia.

4. Úspěšným absolventům doktorských studijních programů uděluje univerzita akademický titul „doktor“ (ve zkratce „Ph.D.“ uváděné za jménem). Jako doklad o řádném ukončení studia v doktorském studijním programu a udělení akademického titulu „doktor“ (ve zkratce „Ph.D.“) vydá univerzita vysokoškolský diplom a vysvědčení o státní doktorské zkoušce, zpravidla při akademickém obřadu.

Článek 37

Zkušební komise pro státní doktorské zkoušky a obhajoby disertačních prací

1. Předsedu a členy zkušební komise pro státní doktorské zkoušky s právem zkoušet jmenuje v souladu s § 53 odst. 2 a 3 zákona děkan po schválení vědeckou radou fakulty a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.
2. Počet členů zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku s právem zkoušet stanoví děkan v návaznosti na počet předmětů státní doktorské zkoušky. Zkušební komise je minimálně pětičlenná.
3. Zkušební komise pro obhajobu disertační práce je složena z členů oborové rady, odborníků jmenovaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a z oponentů disertační práce.
4. Řízením zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku a průběhem zkoušky je zpravidla pověřen předseda nebo místopředseda oborové rady. Zkoušku nemůže řídit člen komise, který je školitelem studenta.

Článek 38

Státní doktorská zkouška

1. Státní doktorská zkouška se koná před zkušební komisí; její průběh a vyhlášení výsledku jsou podle § 53 odst. 1 zákona veřejné.
2. Na státní doktorskou zkoušku se může student přihlásit po splnění všech požadovaných studijních povinností stanovených individuálním studijním plánem. Státní doktorská zkouška předchází obhajobě disertační práce, která však může proběhnout týž den.
3. Státní doktorskou zkouškou se ověřuje schopnost a připravenost k samostatné činnosti v oblasti výzkumu nebo vývoje nebo k samostatné teoretické a tvůrčí činnosti v oblasti umění.
4. Datum a místo konání státní doktorské zkoušky zveřejní děkan na úřední desce fakulty alespoň měsíc předem.
5. Zkušební komisi pro státní doktorskou zkoušku svolává děkan. Zkušební komise je schopná usnášení, jsou-li přítomny nejméně dvě třetiny členů. Při hodnocení státní závěrečné zkoušky se používá klasifikační stupnice „vyhověl“ a „nevyhověl“. O výsledku zkoušky se zkušební komise usnáší většinou hlasů všech přítomných členů tajným hlasováním.
6. Státní doktorská zkouška se může v případě hodnocení stupněm „nevyhověl“ opakovat v jednom opravném termínu. V případě, že se student bez omluvy nedostaví ke zkoušce, je hodnocen stupněm „nevyhověl“. Nevykoná-li student státní doktorskou zkoušku ani v opravném termínu, je mu studium podle zákona a čl. 36 odst. 2 písm. cc) ukončeno. Na rozhodování se vztahuje § 68 zákona.
7. O průběhu státní doktorské zkoušky pořídí zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku zápis, který podepíší všichni přítomní členové komise.
8. Jako doklad o vykonané státní doktorské zkoušce vydá univerzita vysvědčení. V případě akreditovaného doktorského studijního programu nebo studijního oboru v cizím jazyce vydá univerzita vysvědčení v tomto jazyce.

Článek 39 Disertační práce

1. Disertační práce je samostatnou vědeckou prací, která obsahuje původní a v recenzovaném vědeckém časopise nebo sborníku uveřejněné výsledky nebo výsledky přijaté k uveřejnění nebo původní výsledky projektů, které byly veřejně vystaveny.

2. Disertační práce se předkládá zpravidla v českém jazyce nebo v anglickém jazyce, u studijních programů akreditovaných v cizím jazyce v tomto jazyce. Předložení práce v jiném jazyce je možné jen se souhlasem oborové rady. Součástí disertační práce v českém jazyce je souhrn v jazyce anglickém. Součástí disertační práce v anglickém, popřípadě jiném cizím jazyce je souhrn v jazyce českém.

3. Současně s disertační prací se předkládá autoreferát disertační práce v českém jazyce s anglickým souhrnem, v případě akreditace doktorského studijního programu nebo studijního oboru v cizím jazyce je autoreferát zpracován v tomto jazyce a jeho součástí je souhrn v českém jazyce. Autoreferát obsahuje ve stručné formě základní myšlenky, metody, výsledky a závěry disertační práce a to ve stejné struktuře jako jsou tyto uvedeny v disertační práci. Součástí autoreferátu je profesní životopis studenta a seznam jeho publikací.

Článek 40 Obhajoba disertační práce

1. Žádost o konání obhajoby disertační práce podává uchazeč děkanovi a současně předkládá:

- a) vyvázanou disertační práci ve čtyřech vyhotoveních,
- b) autoreferát disertační práce ve stanoveném počtu vyhotovení (minimálně 20 ks),
- c) doklad o uveřejnění původních výsledků práce nebo o výsledcích přijatých k uveřejnění (§ 47 odst. 4 zákona).

2. Na základě návrhu oborové rady jmenuje děkan tři oponenty disertační práce, z nichž alespoň dva nejsou členy akademické obce univerzity. Nejméně jeden oponent musí být profesor nebo doktor věd.

3. Po obdržení oponentských posudků a konzultaci s členy oborové rady a oponenty navrhne předseda nebo místopředseda oborové rady termín obhajoby. Termín obhajoby disertační práce vyhlásí děkan.

4. Datum a místo obhajoby disertační práce musí být alespoň měsíc předem zveřejněno na úřední desce fakulty a oznámeno uchazeči, oponentům a členům oborové rady. Na návrh předsedy nebo místopředsedy oborové rady se oznámení o konání obhajoby s autoreferátem zasílají i jiným právnickým osobám, jejichž odborníci se podle své odbornosti mohou k disertační práci vyjádřit. Disertační práce musí být zájemcům dostupná k nahlédnutí na děkanátě fakulty. Členům oborové rady zasílá děkanát fakulty všechny oponentské posudky.

5. Obhajoba disertační práce se koná před zkušební komisí pro obhajobu disertační práce. Obhajobě musí být přítomni alespoň dva oponenti. Zkušební komise pro obhajobu disertační práce je schopná usnášení, jsou-li přítomni nejméně dvě třetiny členů; rozhoduje tajným hlasováním. Výsledek obhajoby se hodnotí „vyhověl“ nebo „nevyhověl“. K úspěšné obhajobě je nezbytný souhlas většiny všech členů zkušební komise. V případě neúspěšné obhajoby zkušební komise určí způsob přepracování disertační práce. Průběh obhajoby disertační práce a vyhlášení výsledků jsou veřejné. Studentům, kteří předložili disertační práci v doktorském studijním programu akreditovanému v cizím jazyce, může být zkušební komisí povoleno vést její obhajobu v cizím jazyce.

6. O průběhu obhajoby disertační práce pořídí zkušební komise pro obhajobu disertační práce zápis, který podepíše všichni přítomní členové komise; přílohou zápisu jsou posudky oponentů.

Část čtvrtá Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 22

1. Zrušuje se čl. 1 odst. 2 a část druhá Studijního a zkušebního řádu univerzity registrovaný Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy dne 8. listopadu 2000 pod čj. 30473/2000-30.
2. Děkan je oprávněn rozhodnout o zmírnění tvrdosti vzniklé uplatněním tohoto řádu na žádost studenta, jehož studium bylo zahájeno před jeho účinností .
3. Tento řád byl schválen podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona Akademickým senátem univerzity dne 19. dubna 2004.
4. Tento řád nabývá platnosti podle § 36 odst. 4 zákona dnem registrace Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.
5. Tento řád nabývá účinnosti od akademického roku 2004/2005.

Změny Studijního a zkušebního řádu pro studium v bakalářských a magisterských studijních programech Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně byly schválena podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), Akademickým senátem Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně dne 19. září 2005.

Změny Studijního a zkušebního řádu pro studium v bakalářských a magisterských studijních programech Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně nabývají platnosti podle § 36 odst. 4 zákona o vysokých školách dnem registrace Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

Změny Studijního a zkušebního řádu pro studium v bakalářských a magisterských studijních programech Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně nabývají účinnosti od akademického roku 2006/2007.

prof. Ing. Stanislav Procházka, DrSc., v. r.

rektor